

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tuba Tragica, Seu Historiæ Horroris Plenæ Dominicis Per
Annum Concionatorio ritu aptatæ, Quibus ad oculum
ostenditur, quàm acribus pœnis flagitia proscindat
scelerum Ultor Deus**

Selhamer, Christoph

Norinbergæ, Anno Gratiaë M.DC.XCIX.

Concio X. S. Sebastianus. Blasphemiæ Spiritus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52721](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52721)

CONCIO X.

FESTVM S. SEBASTIANI

telis confixi Martyris.

Qui vexabantur à Spiritibus immundis curabantur. Luc. 6.

Blasphemix Spiritus.

Uridini amoris Deo, Veneris & Vulcani filio duo Sagittarum genera Poeta affingunt AA. aurea nempe & plumbea Ovidio (1) teste. Aureo figit, ut ordinatum amorem proliciat, plumbeo vulnerat, ut quoscunq; pravos amores proscindat. Audiatur in rem memoratus Poeta:

Déque sagittifera prompsit duo tela pharetra
Diversorum operum: Fugat hoc, facit illud amorem.
Quod facit, auratum est, & cuspide fulget acuta.
Quod fugat, obtusum est, & habet sub arundine plumbum.

(1) Ovid,
l. 1. met.

A.
Cupido
aurea &
plumbea
tela eiactur
latur Deus

Ex hac fabula centies veri nominis historiam facit ter clemens Deus, de quo pridem cecinit Psalm. (2) arcum suum tetendit, & paravit & pharetram, sagittas suas ardentibus effecit. Expertus id fuit Antonius Martinus Soc. Sacerdos, vir vitæ sanctimoniâ illustris, cui Nurnbergio (3) teste JESVS ipse arcu & aureâ pharetrâ instructus apparuit quâ omnis generis sagittas conclusit, aureas, spineas, plumbeas. Aureâ charitatis sagittâ virginem Theresiâ pectus transfixit, cum sine vulnere vivere nollet in amore; hinc illæ voces: Domine, aut pati aut mori. Spineâ sagittâ melleos Bernardi animos transverberavit, cum se ultrò ad configendum veterem hominem ex Numinosis conati obtutu extimularet (4) non decet sub spinoso capite membrum esse delicatum. His telis, his spiculis suos, quos amat, Deus ferit, ubi nec Deiparæ quidquam legimus indultum, de qua idem Psalter (5) cecinit: ferrum pertransiit animam meam, eamq; ita confixit, ut nullam in virginali pectore particulam dolore vacuam relinqueret. His hodie Christi

aurea Spi-
nea &
plumbea.
(2) Psal. 7.
(3) Nurnb.
(4) de art. vol.
l. 4. c. 68.

(4) S. Bern.
Serm. de
OO SS.
(5) Ps. 104.

fti affecla Sebastianus ita oppletus fuit, ut vix locum in corpore barbari milites reperirent, quem telis suis impeterent; meruit inde coronas in caelo, quot cicatrices conglobatae sunt à tyranno. Sed nolim his telis plùs ultrà hic locorum immorari; scio, alibi per me jam discussa sunt & palàm commodata. Ad tertium tanquam hujus Sermonis principale objectum transeo telum nempe plumbeum, quod suo pondere deorsum trahit, & faucios mergit abyssò. Plumbea sagitta vicinobit quodvis grave peccatum, quod plumbi instar animas flagitii in Orcum deprimit, quia sacros amores totaliter dissipat, & homines in locum pravos, impios, execrabiles, & stygios subornat. Hòc telum plumbeò plures alios configi video & macari, quos teterrimus blasphemiae spiritus infestat, spiritus verè durus & asper, crudus & crudeliter execrandus.

B.
Plumbea sunt blasphemiae, quibus Deus impetitur, atque iterum è caelo Blasphemi in Orcum percipiuntur.

(6) Innocent. III. l. 5. Decret. tit. de sag.

Dixit olim Innoc. III. (6) *artem sagittandi odibilem* & mortiferam Gregarii Juris interpretes sumi volunt Pontificis dicta de omnibus illi qui bellò injustò Christianos cum arcibus & sagittis laceffunt. At vero reor, an Pontificiae sanctionis probam interpretationem exhibent quid enim peculiare in arcibus & sagittis? an quòd eminus & quòd insidiis hostem impetant: at verò dolus an virtus quis in hoste reperat? an minùs peccet, qui sicà cominus latronem agat, quàm qui è pò eminus hostem trucidet? rectius dixerim, hoc Canone blasphemum spiritum anathematizari, cujus ex instinctu tela plumbea in caelum Deum blasphemi lurcones ejaculantur, unde in caput recidunt blasphemum, ac centum fulminibus dignum lurconem in Tartarum detrudunt. Vidit Innocentius Pontifex maximus à tergemino vitio terrarum orbem succensum, justas in iras Dei potentiam provocari, jamque tribus telis properè assumptis castigare rebelles, ecce Misericordiae Mater & Dominico & Franciscò Seraphicò stipata, filio savienti clypeum obicit, & exitio fatali mundum eripuit; unde Orbis labantis triplex Columna hanc in horam extollitur Deipara, Dominicus & Seraphicus Patriarcha Franciscus. Hæc inter tela facillè primatum tenet Blasphemum, quibus astra simul & Erebi antra pulsant perfidi; quidquid enim hoc ex sagittis sursum volat, in sagittantium caput impetuosè relabitur, ut reos perimat, & plumbeo pondere in Tartarum detrudat. Monuit enim pessimos hosce jaculatores Poëta, ut desisterent malignari, nec ultra in caelum os ponerent stygium:

*Stulte, quid in caelum jacularis ab ore sagittas?
In stolidum recident spicula missa caput,*

Et caput tartarô dignum maectabunt. Sicut hodie nihil tritius est blasphemiam, ita nullum pariter scelus est, quod à Deo gravissimè læso, acriter pœnis vindicetur. Pleni sunt omnes libri tragicis exemplis, quibus ad oculum clarescat, Deum vix unquam citius ad plumbea tela coelitus in reos ejaculanda provocari, quàm si eminus scommatis & sarcasmis Divinam Majestatem à perfidis terrarum filiis proscindi, linguæ insipientis spiculô jam sacra illius Vulnera, jam septena illius Sacramenta protervis ausibus dilacerari. At verò ubi maximè locorum hoc sagittantium genus stabulatur? Totum orbem circumspecte, nullibi Deum frequentius blasphemari audies, quàm inter pocula, chartas, & fritillos, in popinis & in lusoriis tabernis. *Fœcundi calices, quem non fecere disertum?* usu pro dolor compertum est, quotidiano, blasphemiarum fertiles palæstras dari tuas maximè, lusum & comotationem; hic hiccies ore sacrilego sanctissima Christi Sacramenta contemnerantur; hic hic millies salutifera illius Passio verbis stygiis dilaceratur; hic sine fine divinissima ejus Vulnera impiè, protervè renovantur; hic sine numero in mendacii testem Deus assumitur; hic mille juramenta, imprecationes ac diræ audiantur, quas animus horret cogitare, nedum enarrare. Hoc quoties fieri video & auribus haurio, toties longanimum & mansuetam rei patientiam demiror, qui non è vestigio blasphemus hujusmodi, terra rictum referante, in profundum barathrum deturbat. Cur, quæso, ô impia, vino inflata lingua adeo barbarè Servatoris tui Passionem proscindis! nunquid ultrò mortem tulit, ut te ab æterna morte liberaret? Cur Vulnera illa dilaceras, per quæ Patri suo te filius reconciliavit? Cur sanctissimos Sacramentorum fontes exsecraris? nunquid omnium fluunt saluti? quid tot diris tanquam telis undique truculentis Deum maectas, necas? Augustino (7) teste, *non minus peccant, qui blasphemant Christum regnantem in Cælis, quàm qui eum crucifixerunt ambulantes in terris.* Scimus è Gregorio (8) Deum etiam in puerulo quinquenni blasphemiam per Orcum vindicasse, & in vobis, ô adulti, ac rationis Compotes Christiani penitus inultam tolleret pravitatem? Ne quæso vos lætet, nec adunco nasô suspendat vana & frivola hæc fiducia, quâ toties enormes blasphemias vomuistis, & nihil tamen vindictæ ab alto hausistis. Deus non irridetur, triplicatur tormentum tandiu protelatum.

Horridum auditu est, quod exemplis suis Bonciarius (9) inferuit. Author reum vocat Misotheum Galatinum, impiè in Deum ac Divos dicacem Italum; hic ex pessimo habitu tantam blasphemandi

C.

Lusorie
& potatorie tabernæ ut plurimum
blasphemias
scatent.

D.

Exprobratur blasphemias protervia.

(7) S. Aug. Ser. 113. de temp.
(8) S. Greg. 1. 4. dial.

(9) Ant. Bonc. in Exemp. num. 3.

E.
Intentan-
tur graves
pœnæ blas-
phemis.

Hist.

consuetudinem contraxit, ut credi posset alteram in naturam transiisse, quam furcâ expellas, tamen usque & usque revertat. De huius vitii exterminio nunquam erat anxius Galatinus, sed eò potius malitia progressus, ut sibi meris ex blasphemis in Deum ac Coelites contra sua grandem catalogum construeret, secumque velut amuletum delictorum, quocunque pedem exporrigeret; ita semper in promptu habuit novam formulam, Deum inauditâ proterviâ blasphemandi. Proscriptum est plurimum adibus & tectis inquilinus, quia timebant; ne plures illi luerent innocenter, quod horridis ausibus peccavit blasphemato. Quod si passim tentaretur, blasphemii vel pauci essent, vel nulli. Domus ultima, quâ paucis ante obitum diebus protrusus est, erat Balionis nemus, quâ desertâ, unô aut alterô puerô stipatus, in vallem silvestrem prodiit aucupatum. Silvæ illatus prædandi avidum accipitrem in tudulos emisit; hi verò cum se ocius subduxissent, ac celeri flexu rapaces simos unguis fraudâssent, spe sua frustratus auceps, ocius in caelum more jam pluribus annis recepto, atrocissima convitia jactabat; at ego celerem Rei vindictam! centies imò millies antè blasphemias voces vomuit impunè, Deo quasi ad enormes calumnias dormiente; nullo toto impetu in reum sævit divina Themis. Currens post prædam auceps repente in puteum labitur, bufonibus & cerastis oppletum. Incommat miser pueros, colonos, si qui proximis in casis. Vocat enim hoc in articulo deprehensus in vota sua quosvis advenas, operam ferat misero & cum præsentis fato luctanti captivo. Ita tela in caelum paulo ante procaciter ejaculata, in proprium caput relapsa sunt nullis artibus repellenda. Accurrit quidem puer, casum tamen haud vidit, sed captum duntaxat ex imo telluris hausit, nescius, quò herus defluxisset, properè itaque ad opem ferendam ex vicinia ruricolos accersit. Ventum est in subsidium à pluribus colonis, at ubi herus esset, & quid pateretur, ignorabant præsentis; solus ejulatus aures pulsabat; quippe putei densis rubis & vepribus obstructum, scrobem occultabat, & collis circumcirca horridus, ac numerosis virgultis hirsutus, omnem vestigandi facultatem ademerat; ita qui aderant, frustra oculis requirebant clamantem. Interim continui ejulatus auram in cavea conclusus. Mox ergò funes, perticæ & alia ad extrahendum machinamenta properari: pars vepres & virgulta cedere, pars plures in subsidium coadjutores accire, pars vociferantem ex alto consolamur.

hortari, ad Deum, divosque Cœlites vota faceret captivus, seriam poenitentiam Superis adpromitteret, seque totum divinissimæ Voluntati consecraret, venturos propediem, qui junctis viribus salvum extrahant, & pristinæ reddant libertati. Hæc inter multa quidem colonorum turba confluit, & pro sua quisque copia vires exferat; demissi altum in puteum funes & arbori proximæ firmiter alligati, ad quos impigrè se Misothæus applicabat, infimis precibus & grandibus promissis, ad se celeriter sustollendum, ruricolos hortatus. Jam omnium manus laborabant, jam opus totum fervebat, & funem ex imo attraxerant, sibi de operis felicitate ac lucro inde ad colonos resultaturo impensè gratulati; ecce spectaculum miserum, horridum, quod operas exterruit, & in fugam profligavit tractores; jam ad putei marginem grandi fune appensus Misothæus ascendit, vidit eum præfens turba tot serpentibus implicatum, lacerum, eruentum, ut qui subsidio venerant agrestes, ex horrido aspectu justo timore correpti fugam capefferent plerique ruricolæ, paucis exceptis, quos misericordia movit, ut ne funem à sociis desertum manibus quoque dilabi paterentur; cum verò Angues per funem reperent, & nudas ruricolorum manus propè propiùs attrèarent, parum absuit, quin omni ope ac opera Misothæum destituerent. Ita cum fato luctantibus rusticellis, grandis quidam Serpens properè funem ascendit, rectaque petiit funi admotas manus. Jam proximo gradu visus est lethalem morsum expromere, en villicus manu rapuit securim, serpentem manibus proximum uno ictu mactaturus; ferro itaque totis viribus in dipsadem sublato, ictum exibrat; at quæ infelicitas, seu potius Ultoris præfens erat vindicta, angue ictum declinante, funis ipse succisus est, & infelix homo præceps iterum in puteum suis cum serpentibus delapsus est. Poterat quidem hoc in articulo per vivacissimæ contritionis actus & poenitentia vota in statum gratiæ se Misothæus librare; at cum videret, actum esse de vita & angues undique in prædam irruerent, pessima persuasione corruptus, se à Deo, tot ante blasphemiis profcisso, totaliter desertum ipse quoque Deo ac cœlo nuntium remisit, & totam oris blasphemiacochymiam, in Cœlum Cœlique Conditorem Deum expuit, morsibus serpentum confectus, & diris in Deum blasphemias immortalis. Re ad urbis proceres delata, nullus erat, qui non ex præcognita blasphemandi protervia vindicem Dei poenam agnosceret, reique justitiam commendaret, illis Psaltæ vocibus (10) identidem prolatis: *justus* (10) *Psal.*
es 118.

CON

es Domine *Et rectum est iudicium tuum!* Sic perire debent, qui Divinissimam Majestatem tuam in terris blasphemant, quam nunquam dignis possunt laudibus celebrare, hispidi, crudi, & hirsuti mortales. Expurgatus est locus ille, & nil in puteo præter arida blasphemii repertum est. Hem simile fatum horroris plenum omnes illi coelitus expectent, qui blasphemiam telis sursum evibratis ipsi Deo diem dicunt, & fata intentant millena. Tam infandi sceleris rei homuncions non simplici mortis genere mulctari debent coelitus. Discant hinc Cui perfidi tela stygia ex oculis, ex animo serio remove, quotquot hactenus vel irâ perciti, vel vinô depositi, vel lusibus exhausti, totam Cui blasphemii vomitum in Deum ac Divos Cœlites diffabant. *Qui servator est Majestatis, opprimetur à gloria, inquit (11) sacer Textus.* Deum bonum! si sola scrutatio Majestatis tantis è cœlo pœnis proscinditur quibus pœnis & tormentis Divinissimæ Majestatis conculcatio, & blasphematio proscindetur?

(11) Prov.
25.

F.
Monita
præsenti
ab exem-
plo educta.

(12) Levit.
24.

Discant hinc uterque Magistratus tam politicus quàm sacer, Urbium & Oppidorum Præsenti, Consules, Prætores, Judices atque ædum Patroni, severissimis pœnis in blasphemos animadvertere, illos etiam vocis & tectis suis proscribere, nisi desinant malignari. Id nî faciant, tantorum scelerum simul & pœnarum se participes reddent, imò non tantum se, sed totam aliquam communitatem grandibus ærumnis obnoxiant. Mortis pœnâ jam olim in Vet. lege (12) Deus corripuit blasphemos saxis obruendos; in nova lege nullum scelus est, quod tam exortum fuerit tormentis coelitus vindicatum, quàm Blasphemiam infandum crimen: jam terra vivos absorpsit, jam Orcus abrupuit, discerpit, affavit, & canibus putidam carnem absumendam projecit, ut proximis iterum Festis audiemus: jam sudo & innubi cœlo fulmine deciduo extinctus est blasphemus. Hoc fulmen utut ad alios quoque feriendos aptum sit, ita tamen frequenter telis hisce trifurcis (sic fulmina nuncupantur) Deum sagittantes blasphemii è cœlo transverberantur, ut videri possit propriè creatum esse fulmen blasphemis sub sole castigandis & exterminandis. Horreant vindicem Dei manum hoc scelere infecti; timeant tonantem Deum, & blasphemos aut blasphemiam toleratores ex alto fulminantes, ut primùm sæva ingruit tempestas. Fugiant omnes ac singuli à face arcus divini, quem jam paravit in sceleris hujus vindictam justum Nomen, & ori procacissimo forte lupatum injiciant, ut inde nil proficiat, quod Dei ac Cœlitum gloriam obscuret.

1817

Op

Optarem ego hic loci, ut omnes illo Zelô tuendi honoris divini exardecerent, quô nobilis ille Hispanus exarsit, Joannes Hurtadus hic, ut Vincent. refert Justin. (13) cùm blasphemantem audiret, vir (13) Vinc. aliàs mansuetissimus, leonis instar os blasphemum generosè in faciem Just. in vit. represit: mentiris nequam: Deus non est is, quem tu impiè depingis; S. Telm. sanctus, bonus, justus, & misericors Deus est. Hæc objurgatio hominem iræ impotentem sic exacerbavit, ut stricto in increpantem pugio- ne: quid tibi mecum est negotii, nebulo? an ego tibi porcus sim aut infamis? at his nil territus Joannes, môx ad martyrium comparatus, in genua procidens, hilari vultu reposuit oggere mihi probra frater mi, pejor ego sum! quàm tu dicere valeas; at verò Deum cave ne blasphemus, quoniam bonus, quoniam sanctus, & infinitè in te ac me misericors est. Plus à nobis, qui toties blasphemias audimus, aureus Orator expetiit, cum quo præsentem sermonem (14) concludo: Si quando (14) S. Chry- blasphemantem audis, alapa faciem ejus percutere, contere os ejus, & percussione manum tuam sanctifica. Martyrium tibi hoc est, ait S. Doct. fiet- iam blasphemo furori victima humi cadas cruenta. En! si juris fecit Ant. communis blasphemum homuncionem Chryf. propter commune malum, quod hoc ex scelere toti vicinæ accrescit, quantò magis id præstandum fuerit illis, qui plebi præsident, & toti Reip. dominantur. Est hęc blasphemiæ spiritu nonnemo hanc in horam obsessus, is hodiè totis in id viribus contendat, ut hoc spiritu per seriam oris sacrilegi correctionem liberetur & curetur. Eum in finem pestilentium telorum averuncum Cœlitem D. M. Sebastianum, in auxilium vocet, certus se telis fatalibus ex alto non petendum, si nec ipse tela impia scele- rum sursum evibret, nec ab aliis vibrari patiatur.

Amen.

M

CON.